

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 10. Ludovicus Rex junior ungitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. non negetur, Ecclesiastica tamen careat
 A.C. 1131. sepultura. Non tamen apparet, has Le-

6. 13.

ges Ecclesiasticas, quamvis sæpe renovatas, ullum effectum fuisse secutum, aut ideo Dimicationes Militares & Hastatorum certamina fuisse sublata, quæ extitisse frequentissima per annos adhuc quadringentos legimus. In alio Canone sancitur, ut si quis, suadente Diabolo, violentas manus in Clericum vel Monachum injecerit, Anathemati subjaceat, & nullus Episcopus illum præsumat absolvere, donec conspectui Summi Pontificis fuerit præsentatus & ejus mandatum susceperit. In ultimo Canone Concilii Remensis Incendiariis anathema dicitur, quippe hæc domorum pestis in Provincia Belgica sæpissime grassabatur. In pœnitentiam tanti criminis reis injungitur, ut anno integro vel in Terra Sancta vel in Hispania militent.

§. X.

Ludovicus junior in Regem ungitur.

Chron. Maurin. p. 378. Rex Ludovicus Crassus die Sabbati vigesima quarta Octobris cum Radulpho Veromanduensim Comite, qui ipsi cognatus, & Regiæ Domui Præfectus erat, multisque Francorum Proceribus Concilium ingreditur, tribunal ascendit, Domni Papæ pedes osculatur; tum juxta Papam Cathedra posita sedens, & pauca

ca pro filio defuncto perorans, ex omnium Sæcul. XII.
 audientium oculis lacrymas elicuit. Pa. A.C. 1131.
 pa vero in Regem convertens intuitum
 sic fari orsus, oportet te, Rex optime, in-
 quit, ad illius summi Regis, per quem Re-
 ges regnant, Majestatem mentis oculos at-
 tollere & ejus voluntatem per omnia ve-
 nerari. Ad eum filius tuus, simplicitatis
 & innocentie puer, emigravit; talium est
 enim Regnum Cælorum. Et qui unum
 primogenitum tuum secum regnaturum su-
 scipit, plures, qui post te regnare possent,
 reliquit. (*) Tuum potius est nos conso-
 lari, scilicet homines extraneos & a pro-
 priis Sedibus expulsos, quos equidem in Re-
 gno tuo honorifice excepisti, & beneficiis
 cumulasti. Dominus tibi vicem & per-
 petuam mercedem reddat. Mox surgens
 Papa oratione Dominica sub silentio di-
 U u 5 cta,

(*) Aptissimum ad persuadendum exemplum
 in Regis solatium affert sapientissimus Pontifex,
 cum hic dicit: David, * o Rex, qui bonis Regi-
 bus Exemplar virtutum fuit, dum filius * Reg. 2. 12.
 illius languesceret, gravissime ploravit: post-
 quam vero mortuus nuntiatus est, de cinere &
 cilicio, in quo jacebat, exsurrexit, vestes muta-
 vit, manus lavit, ad convivium familiam convo-
 cavit. Impossibile enim est non fieri quod fa-
 ctum est. Et sciebat Vir Deo plenus quantum
 peccaret, qui Divinae justitie vel voto contra-
 ret &c. Act. Conc. Tom. VI. Part. II.

cur.
 i vi-
 dul-
 ipsi
 ctus
 ibus
 dit,
 jux-
 pau-
 ca

Sæcul. XII. cta, pueri defuncti animam absoluit, &
 A.C. 1131. Episcopus deinde Abbatesque monuit,
 ut die altera, quæ Dominica futura erat,
 iisdem vestibus, quibus in Concilio ute-
 bantur, ornati, Regis novi consecrationi
 interessent.

Igitur illa die vigesima quinta Octo-
 bris, solito clarius Sol illuxit, & rebus
 agendis suum obsequium obtulit. Papa
 summo mane de Palatio Archiepiscopali
 egrediens cum familia sua, & Præsulibus,
 ad Ecclesiam Beati Remigii, ubi Rex cum
 filio hospitabatur, perrexit, & a proceden-
 tibus Monachis decentissime exceptus est.
 Indeque omnibus Romani Pontificis In-
 signibus fulgens, ut in maximis Festivi-
 tatibus solebat, Tiara coronatus, puerum
 consecrandum Ludovicum dictum, & de-
 cem annos plus minus habentem, ad Ec-
 clesiam Matricem Beatæ Mariæ deduxit,
 innumera Clericorum, Nobilium, popu-
 lique multitudine comitante. Ante fo-
 res Ecclesiæ venientes expectabat Rex
 cum multis Principibus & Præsulibus;
 Pontifex Ecclesiam intrat, puerum coram
 Altari sistit, & oleo, de manu Angeli olim
 accepto, quo S. Remigius Clodoveum Re-
 gem in Baptismo unxerat, Regem conse-
 crat. Ita hac de re Scriptor illius ætatis
 loquitur. Ceterum Ludovicus Crassus
 solatio recreatus, cum novo Rege filio
 suo

suo & Regina uxore, nam & ipsa ad au- Sæcul. XII.
gendam pompam venerat, reversus est. A.C. 1131.

§. XI.

Acta Concilii Remensis posteriora.

Die sequenti Innocentio Papæ in Con-
cilio sedenti S. Norbertus Archiepi-
scopus Magdeburgensis literas a Lotha-
rio Rege scriptas reddidit, in quibus rur-
sus obedientiam promittebat, & certio-
rem faciebat, quod se ad expeditionem
in Italiam suscipiendam cum omnibus
regni sui viribus compararet. Rex An-
glorum quoque Henricus, Hugone Ar-
chiepiscopo Rotomagensi ornatissimas li-
teras deferente, obedientiam Pontifici
pollicebatur. Duo Reges Hispaniæ etiam
missis per Episcopos provinciarum sua- *Sup. lib.*
rum epistolis Papam salutarunt. (*) Hi *XLV. §. 66.*
Reges

(*) Ein aufmerkssamer Leser der Kirchenges-
schichte ersieht aus dergleichen Stellen zur Gnüge,
daß alle Ehrliche Kayser, Könige und Fürsten,
von den Zeiten des grossen Constantin an, den Bi-
schöfen und sonderlich dem Obersten unter allen
nämlich dem Römischen Pabste, alle erdenkliche
Ehrerbietigkeit, und gebührenden Gehorsam er-
wiesen. Die Protestanten aber zu unserer Zeit bil-
den sich ein klüger zu seyn, als die ganze Christen-
heit durch so viele Jahrhunderte. Sie verachten
und verleumden die Römischen Pabste; ja sie ha-
ben nach der Redeart des Windheim alle Bischöfe
weg-